

ת"פ (חדרה) 51243-10-23 - מדינת ישראל תביעות חוף - שלוחת חדרה נ' שאול פהימה

ת"פ (חדרה) 51243-10-23 - מדינת ישראל תביעות חוף - שלוחת חדרה נ' שאול פהימהשלום חדרה
ת"פ (חדרה) 51243-10-23

מדינת ישראל תביעות חוף - שלוחת חדרה
באמצעות עו"ד עדי נשר

נגד

שאול פהימה

באמצעות ב"כ עו"ד ארבל עמי-גא

בית משפט השלום בחדרה

[12.11.2024]

כבוד השופט ערן זלר

החלטה

בפני בקשה מטעם הנאשם כי אורה לתביעה להעביר לעיונו, בהתאם לסעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, את תדפיס ההרשעות הקודמות של שניים משלושת המתלוננים בתיק.

רקע

1. נגד הנאשם עומד כתב אישום המייחס לו עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. בכתב האישום נטען כי ביום 31.10.23 ביצעו שלושת המתלוננים בתיק עבודות בניה בבית שצמוד לבית הנאשם. הנאשם לא היה שבע רצון מעבודתם במקום ומכך שהניחו חומרי בניין בחצר המשותפת. על רקע האמור התפתח ויכוח בין הצדדים, כאשר בשלב מסוים נכנס הנאשם לביתו, הביא אקדח שהחזיק ברשיון, דרך אותו, הצמידו לראשו של אחד מהמתלוננים ואיים כי ירצח אותו. נטען כי במעשיו איים הנאשם על המתלוננים.

2. הנאשם כפר בכתב האישום וטען כי פעל מתוך הגנה עצמית.

התיק קבוע לשמיעת ראיות ליום 22.1.25.

טענות הצדדים

3. הסנגור הטעים כי טענת ההגנה של הנאשם היא כי במהלך האירוע המתלונן מ' והמתלונן ו' איימו עליו ותקפו אותו, ולכן פעל מתוך הגנה עצמית. לדבריו, נוכח קו ההגנה זה הרי שעברם הפלילי של המתלוננים, בוודאי אם מדובר בעבירות אלימות, הוא חומר חקירה שיכול לסייע להגנה.

4. ב"כ המאשימה התנגדה נחרצות לבקשה. היא טענה כי בקשת הסנגור היא מסע דיג שנועד להכפיש את המתלוננים, וכי אין כל קשר בין עברם הפלילי, ככל שכזה קיים, לבין תלונתם נגד הנאשם. לדבריה, עניין מהימנות המתלוננים צריך להיבחן בשלב שמיעת הראיות ולעברם הפלילי הנטען אין כל רלוונטיות לכך.
5. המאשימה הגישה לי את תדפיסי המרשם הפלילי של המתלוננים (הרשעות קודמות) ועיינתי בהם מכוח סמכותי לפי סעיף 74(ד) לחוק סדר הדין הפלילי.
- דיון והכרעה
6. אני סבור כי הצדק עם הסנגור. אנמק את הדברים.
7. זכותו של נאשם לעיין בחומרי החקירה הנוגעים לאישום מעוגנת בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי הקובע כך: "הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום, שבידי התובע ולהעתיקו"
8. זכות העיון בחומר החקירה במסגרת ההליך הפלילי היא תנאי בסיסי לקיומו של הליך הוגן, והיא נגזרת "... מזכות היסוד של הנאשם לחירות אישית, ממנה נובעת זכותו לנהל את הגנתו תוך הכרת מלוא חומר החקירה הקיים בעניינו כדי להבטיח משפט הוגן" (בש"פ 2043/05 מדינת ישראל נ' זאבי [נבו] (15.9.05)).
9. נטיית בתי המשפט היא לפרש בהרחבה את המונח 'חומר חקירה' כך שייכלל בו גם חומר שיש בו ולו נגיעה עקיפה לאישום, ובלבד שיש יסוד ממשי לנאשם לשער כי החומר ישפיע על בירור האשמה (בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל [נבו] (9.8.00)). זאת כמובן תחת התנאי כי החומר נמצא בידיה של הרשות החוקרת (בש"פ 4452/24 קבט נ' מדינת ישראל [נבו] (17.6.24)). אלא שזכות העיון היא לא בלתי מוגבלת, ובצד המבחן הרחב יחסית להגדרתו של חומר חקירה נפסק כי אין לכלול בו ראיות שאין בהן רלוונטיות לאישום או שהרלוונטיות היא רחוקה ושולית (בש"פ זאבי). כך, המבחן העיקרי לסיווג חומר חקירה ככזה שלנאשם יש זכות עיון בו, הוא מבחן הרלוונטיות לכתב האישום או להגנת הנאשם. חומר חקירה יהיה אפוא בר גילוי, רק כאשר הוא נוגע לאישום, וכאשר הוא עומד במבחן הרלוונטיות, במובן זה שיש בו מידע אשר יכול - באופן ישיר או עקיף, לבדו או בצירוף עם ראיות אחרות - לאשש את הנטען באישום או לתמוך באפשרות כי הנאשם לא ביצע את העבירה שמייחסים לו (בש"פ 1378/20 יניב זגורי נ' מדינת ישראל [נבו] (7.4.20)).

10. כאשר חומרי החקירה המבוקשים הם כאלה שגילויים מקיפים חשש לפגיעה באינטרסים חשובים אחרים, כגון הגנה על זכויות מתלוננים וצדדים שלישיים, יצטרך הנאשם להצביע "על יסוד של ממש להנחה כי יהיה ביכולתם להשפיע על בירור האישומים נגדו" (בש"פ משה פונטה נ' מדינת ישראל [נבו] (11.7.19)); על בית המשפט יהיה לבחון את זיקתם חומרים אלה להגנת הנאשם; ונפסק כי הוא לא יתיר מסע דיג מתוך תקווה ספקולטיבית שמא יימצא בהם דבר מה שעשוי לסייע לנאשם (בש"פ 2948/19 טייב נ' מדינת ישראל [נבו] (15.5.19); בש"פ 600/15 הירשמן נ' מדינת ישראל [נבו] (1.2.15)).
11. יישומם של הכללים עליהם עמדתי הביא אותי למסקנה כי יש להעביר להגנה את עיקר רישום ההרשעות הקודמות של ו' ואת גליון ההרשעות של מ'.
12. בכתב האישום נטען כי הנאשם איים באקדחו על המתלוננים, ואילו הנאשם טוען מנגד כי פעל מתוך הגנה עצמית. עולה כי ו' ו- מ' יחד עם מתלונן נוסף, הם היחידים שהיו בזירת האירוע, לבד כמובן מן הנאשם עצמו. ו' ו- מ' אינם אפוא עדים שוליים, אלא עדים מרכזיים ומהותיים, שהפוטנציאל הראייתי הגלום בעדויותיהם הוא רב מאוד ואף מכריע.
13. למתלונן ו' מספר הרשעות ולמתלונן מ' הרשעה אחת. לשיטתי, הקשר בין חלק מסוג הרשעותיו של ו' לבין האישום הוא אינו תלוש ומרוחק, ובהרשעות של שניהם יש לטעמי פוטנציאל לסייע להגנה. בהינתן מרכזיותם של העדים ולפי שהנאשם טוען להגנה עצמית, דומני כי קיים פוטנציאל להשתמש בהרשעות הקודמות, הן על מנת לנסות ולקעקע מהימנות והן כדי לנסות ולתמוך בהן את קו ההגנה (ראו במקרים דומים: מת (ב"ש) 38722-04-23 רגימוב נ' מדינת ישראל [נבו] (22.8.23); בע"ח (י-ם) 40074-05-18 חמסי נ' מדינת ישראל [נבו] (10.8.18); בע"ח (ראשל"צ) 24449-06-18 אבו בכר נ' מדינת ישראל [נבו] (8.7.18); בע"ח (חד') 34339-12-22 דורון נ' מדינת ישראל [נבו] (2.4.23)).
14. חשיפת גליונות הרישום הפלילי של ו' ו- מ' בפני ההגנה פוגעת אמנם בערך המוגן שתכליתו לאפשר להם להמשיך בחייהם מבלי שהמידע על הרשעותיהם יוצף ויביא לפגיעה בכבודם ובפרטיותם; אולם שעה שרישומיהם הפליליים עשויים לתמוך בציר הטענות המרכזי של ההגנה ויש בהם תועלת פוטנציאלית להגנה, הרי שהאינטרס של הנאשם במקרה זה גובר על זה של המתלוננים, ויש לאפשר לו למצות באופן מקסימלי כלי הגנה זה ולהעמידו לרשותו (ראו: בש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל [נבו] (7.2.07)).
15. התוצאה היא כי אני מורה למאשימה להעביר להגנה את תדפיס הרשעותיו של המתלונן ו', אשר יכלול את ההרשעות המסומנות 1, 2, 3, 4, ו- 5, וכן את תדפיס הרשעתו של מ'.
ניתנה היום, י"א חשוון תשפ"ה, 12 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.